

KUTSAL KİTAP YORUMU SERİSİ

6. İNCİL DEĞİŞTİRİLDİ Mİ?

Belki Kutsal Kitap'ın değiştirildiğini duymuşsunuzdur. Bir an için bu suçlamanın doğru olduğunu varsayalım. Allah'ın, kendi peygamberlerine verdiği vahyin, cennete giden yolu öğrenmek için kimsenin güvenilemeyeceği kadar bozulmasına izin verdiğini varsayalım. Bu tasavvur , Allah'ın bu hatayı yüzlerce yıl sonra düzeltene dek milyonlarca insanı hiçbir kurtuluş umutları olmadan mahvolmaya bıraktığı anlamına gelirdi. İnsanların doğru yolu öğrenmelerinin hiçbir imkânı olmazdı. Kutsal yazıların değiştirilmiş olduğu ithamı , Yaratıcı'nın sevgi dolu karakterine gölge düşürmektedir. Mantıksal bir bakış açısından, Allah'ın kurtuluş yolunun asırlar boyunca gizli kalmasına izin vermesi hiçbir anlam ifade etmiyor.

Kutsal Kitap'ın güvenilirliği üzerinde bu kadar şüphe olsaydı, bundan kimin kazancı olurdu? İnsanları bu kitapları okumaktan alıkoymaktan en büyük çıkarı olan Şeytan'dır. Kutsal Kitap'ta Şeytan'ın gökten düşüşünün ve insan nesline olan nefretinin ayrıntılı anlatımları yer alıyor. Bu kitaplar Şeytan'ın hangi şekilde çalıştığını ve yaptıklarını neden yaptığını açıklıyor. Kutsal Kitap Allah'ın halkına kendilerini Şeytan'ın saldırılarından korumak için ne yapmaları gerektiğini gösteriyor. Yeni Ahit'in son kitapçığı olan Vahiy, son günden hemen önce Şeytan'ın faaliyetlerinin ne olacağını ve imanlıların bu zamanda ne yapmaları gerektiğini bildiriyor. Şüphesiz Şeytan amaçlarının açığa çıkarılmasını istemiyor ve insanların zihinlerini Kutsal Kitap'tan uzaklaştırarak en büyük faydayı elde edecektir.

Kutsal Kitap'ın değiştirildiğini ispatlamak için kullanılan kaynakları dikkatle okursanız, bu metinlerin büyük kısmının insanların sözcükleri değil, sözcüklerin anlamlarını değiştirdiğini belirttiklerini görürsünüz. Bu kesinlikle doğru olabilir. Tarih boyunca pek çok kişi Kutsal Kitap'ı yanlış yorumlamıştır.

Bir metinde insanların bazı şeyler yazarak bunların Allah'tan olduğunu ileri sürdükleri söyleniyor. Bu da meydana geldi. Barnabas incili gibi kitaplara bakarsanız, bunun sahtekârlık ürünü olduğunu, gerçek bir peygamber tarafından yazılmadığını kolaylıkla anlayabilirsiniz. Örneğin, Barnabas incilinin içerdiği pek çok hata, bu kitabın yazılmış olduğu ileri sürülen tarihten yüzyıllarca sonra yazılmış olduğunu kanıtlıyor.

Allah Kutsal Kitap'ın kurtuluş için güvenilemez bir kaynak olduğu noktaya dek değiştirilmesine izin verseydi, bu oğluna bir ev vaat

ettikten sonra onu aldatan babanın durumuna benzerdi. Baba oğluna ve gelinine düğünlerinin gününde ev vereceğini söyler. Oğulun düğün gününde gelinle damat büyük bir hevesle yeni evlerinde oturmayı bekliyorlardı. Fakat düğünde baba evin 600 senelik intifa hakkını ailenin düşmanına verdiğini bildirir. Baba düğün süresinde onlara ne yazık ki genç çift hiçbir zaman bu evde oturamayacağını söyler. Bu adil geliyor mu? Bu hikâyedeki baba hakkaniyetli mi? Allah'ın hakkaniyetli olduğuna inanıyor musunuz? Allah Kutsal Kitap'ta kurtuluş yolunu açıkladı ve bunu imanlılara vaat etti. Allah düşmanın, yani Şeytan'ın kutsal yazıları bozmasına ve bunların doğruluğunu ortadan kaldırmasına izin vermez. Asıl mirasçılar, iman edenler, kurtuluş yolunun Kutsal Kitap'ta bulunduğuna emin olabilirler.

Yeni Ahit kitapçıklarının halihazırda 5700'den fazla elyazması olduğunu da göz önünde bulundurun. Bilinen en eski kısım Rylands papirüsü denen nüsha ve M.S. 97 ile 150 yılları arasına ait. Yuhanna müjdesinin bir kısmını içeriyor. Yuhanna'nın müjdesini hayatının sonuna doğru, birinci yüzyıl sonlarında yazdığına inanılıyor. Bunun anlamı, Rylands papirüsünün Yuhanna'nın kitabı yazmasından 10– 60 yıl sonra kopya edilmiş olabileceğidir. Bunu eski çağlardan diğer, dinî olmayan edebiyat eserleriyle karşılaştıralım.

Alimler İlyada'nın M.Ö. sekizinci yüzyılda yazıldığını düşünüyorlar. İncil'in 5700 elyazmasına karşılık, İlyada'nın yalnızca 2000 elyazması mevcut. İlyada'nın en eski elyazması nüshası M.S. 9. yüzyıl sonlarına ait. Bu yazıldığından 1500 yılı aşkın bir süre sonrası demek! Nüshalar arasındaki çeşitliliklere rağmen, sizce kaç kişi İlyada'yı okumayı reddederek, "Bu değiştirilmiş! Orijinal elyazmaları yok, dolayısıyla güvenilir değil!" diyordur? Farklılıklara rağmen, İlyada'nın verdiği mesaj açık. Aynı şey eski zamanlara ait pek çok elyazması için söylenebilir. Eflatun M.Ö. 5. yüzyılda yaşadı. Eserlerinden yalnızca 250 elyazması mevcuttur, bunların en eskisi M.S. 9. yüzyıla, Eflatun'un yaşadığı dönemden en az 1200 yıl sonrasına aittir. Kaç kişi Eflatun'un yazılarını bazı nüshalar arasında önemsiz farklılıklar olduğu ve ilk nüshalardan hiçbiri sağlam kalmadığı için reddediyor? Buna karşın, elimizde Yuhanna müjdesinin ilk yazıldığından yalnızca 10–60 yıl sonra kopya edilmiş bir nüshası mevcut!

Aslında, Yeni Ahit'in ikinci ve üçüncü yüzyıllardan kalma büyük kısımları mevcut (örneğin P45, P46, P47, P66, P72, P74 ve P75 olarak adlandırılan nüshalar), bunun anlamı kitaplar ilk yazıldıktan yaklaşık 70–150 yıl sonra kopya edilmiş olmaları. Eski yazı bilimi açısından bu hayret verici bir güvenilirlik ortaya koyuyor.

İnternette bir araştırma yapın ve bu 10–150 yıllık bir zaman dilimini diğer dinî kitapların elyazmalarıyla karşılaştırın. O elyazmalarının orijinaleri ve elimizdeki ilk kopyaları arasında ne kadar zaman geçmiş? Yeni Ahit'in mevcut nüshalarının, bulacağınız diğer tüm dinî kitaplar kadar eski olduklarını göreceksiniz. Ayrıca Yeni Ahit'in eski zamanlardan kalma elyazmalarının en iyi korunanları arasında olduğunu göreceksiniz. Diğer dinî kitaplarda yazım farklılıkları var mıydı? Metinlerde önemsiz çeşitlilikler var mıydı? Evet, Kutsal Kitap harici dinî metinlerin elyazmalarında imlâ ve metin bakımından önemsiz çeşitlilikler bulacaksınız. Bu elyazmalarının güvenilirmez olduğu veya mesajın bozulduğu anlamına gelmez.

Yeni Ahit herkesin Allah'ın vahyini okuyabilmesi için çoğaltıldı. İlk zamanlarda Yeni Ahit'i çoğaltan çok sayıda profesyonel yazıcı yoktu, dolayısıyla evet, ara sıra bazı sözcükler yanlış yazıldı. Kimi zaman insanların gözleri yoruldu ve nüsha yazarken orijinaldeki bir satırı atladılar. Diğer bazı durumlarda aynı satırı iki kez yazdılar. Kimi zaman, Yeni Ahit'i bir kişi yüksek sesle okurken birkaç yazıcı aynı anda kopya etti. Grekçede bazı sesli harfler, örneğin *omikron* ile *omega* birbirine benzerdir, böylece yazıcılar *omega* yerine *omikron* yazdılar. Kabul ediliyor ki, elyazmalarında önemsiz bazı çeşitlilikler var, ancak bunlar öğreti açısından sorun meydana getirmiyor. Yazımdaki herhangi bir değişikliğin elyazmasını güvenilirmez hale getirdiğini söylüyorsanız, hiçbir dinin eski dinî metinlerinin elyazmalarına güvenemezsiniz, zira bunların hepsi bu küçük farklılıkları ihtiva ediyor (contain). Fakat bu, içeriklerinin veya öğretilerinin değiştirildiği veya güvenilirmez olduğu anlamına gelmiyor.

Yeni Ahit pek çok dile tercüme edildi ve başka kişilerin yazılarında on binlerce kez alıntı yapılarak aktarıldı. Bu elyazmalarını birbirleriyle ve çağdaş yazarların Yeni Ahit'ten yaptıkları alıntılarla karşılaştırarak, alimler daha sonraki bir zamanda yapılmış olan tüm eklemeleri ve ortaya çıkan çeşitlilikleri tespit edebiliyorlar. Modern çeviriler ya eklenen sözcükleri çıkarıyor ya da okuyucuyu durumdan haberdar etmek için çeşitliliklerle ilgili dipnotlara yer veriyorlar. Elyazmalarında çeşitlilikler var mı? Evet. Ancak pek çok elyazması ve alıntı sayesinde bu çeşitliliklerin ne olduklarını biliyoruz. Bir kez daha, Kutsal Kitap'ta yer alan, kurtuluş yolu dahil olmak üzere hiçbir gerçek, kaybolmuş, karışık hale gelmiş veya değiştirilmiş değil.

Kültürümüzde insanlar çoğunlukla Allah'ın kutsal kitapları yalnızca söylemek istediklerini bir melek aracılığıyla peygambere kelimesi kelimesine dikte ettiğini, peygamberin de bu sözleri tamı tamına

yazdığını düşünüyor. Peki bu Allah'ın Kutsal Yazılar'ı vahyettiği tek yol mu? Hiç de öyle değil! Bu konuyu inceleyip açıklayalım.

Kutsal Kitap 66 kitapçıktan meydana geliyor. Bu 66 kitap yaklaşık 40 yazar tarafından yazılmış. İbranice, Aramice ve Grekçe uzmanları 40 yazarın tarzları arasındaki farkları görebiliyor. Yazarların eğitim durumları ve yazma yetenekleri farklıydı. Bunların bazıları çoban, bazıları rahip, bazılarıysa kraldılar. Her bir sözcüğü Allah seçmiş olsaydı, yazım yeteneği ve tarzlarında farklar olmazdı.

Allah peygamberleri söyleyecekleri ya da yazacakları şeyin içeriğine ilişkin yönlendirdiyse de, her bir sözü Allah seçmedi. Peygamberlerin kendilerine bildirilen gerçekleri kendi yazım becerileri ve yetenekleriyle seçmelerine izin verdi. Kimi zaman eğitimi az olan peygamberler öyle şekilde yazdıkları ki, sonraki yıllarda yazıcılar bazen yazdıklarının gramerini düzelttiler! Örneğin, Yeni Ahit kitapçıklarının yazarlarının çoğu kendi anadilleri olmayan Grekçede yazdılar. İkinci veya üçüncü dillerinde gramer ve ifade becerileri her zaman mükemmel değildi. Yine de Allah'ın bildirisini tam ve doğru bir şekilde ilettiler. Pek çok vahyin Allah tarafından kelimesi kelimesine yazdırılmadığını anladığımızda, sonraki yıllarda bir yazıcının bir cümlenin anlamının kaybolmasına yol açmadan gramerini düzelttiğini gördüğümüzde telaşa kapılmayız. Bir sözcük aktarılırken imlâsı aynen korunmadığında telaşa kapılmayız. Allah'ın mesajı kaybolmamıştır, çünkü O kaybolmasına izin vermemiştir.

Allah bir peygamberle rüya ya da görüm aracılığıyla konuştuğunda, peygamberin bu görümü veya rüyayı başkalarına nasıl ifade etmesi gerektiğini her zaman belirtmez. Tabii ki Allah peygamberin yalan öğretmesine izin vermez, ancak peygamberin kendisine verilen hakikati nasıl ifade etmeyi seçeceği büyük ölçüde kendisine bağlıdır. Buna fikrî ilham diyoruz, bu ilham türü sözlü ilhamdan farklıdır. Sözlü ilhama kelimesi kelimesine yazdırma da denilir. Kutsal Kitap'ta yalnızca On Emir sözlü ilhamdan sayılabilir. Geri kalanı fikrî ilhamdır ve Allah'ın kelimelerinin alıntısını içerebilir. Allah düşünceleri ilham ettiği ve peygamber sözcükleri seçtiği için, Kutsal Yazılar Allah'ın peygamberler aracılığıyla konuşmasının ürünüdür. Kutsal Kitap'ın sözlerini insan elleri yazmasına ve peygamber kullanacağı sözcükleri kendisi seçmesine rağmen, Allah'ın isteği doğru bir şekilde iletilir. Bunu peygamberler de anlamış ve kendi yazılarına atıfta bulunurken, tekrar tekrar "Rabb'in sözü..." şeklinde yazmışlardır. Kutsal Kitap şudur: Allah'ın mükemmel mesajının kusurlu insan dilinde iletilmiş hali.

Bir kimse dört müjdenin anlatımlarını okurken yalnızca sözel ilhamdan haberdarsa, yazıların güvenilir olmadığını düşünmesi doğaldır. Dört

müjdenin dördünün de olayları tamamen aynı biçimde ifade etmesi gerektiğini düşünürler. Fakat aslında farklılıklar onların güvenilirliklerini kanıtlamaktadır. Müjdelerin yazarları kendilerini tanık olarak görüyorlardı. Tanıklıklarıyla kendi itibarlarını, hatta hayatlarını tehlikeye atıyorlardı.

Bugün bir mahkeme salonunda iki tanık tamamen aynı tanıklığı verirse (yani kelimesi kelimesine aynı olursa) tanıklıkları geçersiz sayılır. Neden? Çünkü herhangi iki kişinin bir olayı hiçbir zaman tamamen aynı şekilde görmediklerini tecrübeler göstermiştir. Bir husus bir tanığı bir bakımdan etkiler. Diğer tanık başka bir husustan daha fazla etkilenir. Aynı olayı görmüş olmalarına rağmen kendilerini ifade etmek için farklı sözcükler kullanırlar. Tanıklıklar birbiriyle çelişmediği sürece geçerli kabul edilirler. Ancak tanıkların tanıklıkları bütünüyle aynıysa, tanıkların yalancı olduğu düşünülür. Aralarında anlaşmışlardır.

İsa Aramice konuşuyordu. Dört müjdenin yazarları Grekçe yazdılar. Herhangi iki çevirmen farklı sözcükler seçebilir, ancak her ikisi de mesajı doğru olarak iletir.

Diyelim ki bir binanın girişindeyim ve bir itfaiyeci gelerek "Yangın var, buradan çıkın!" diyor. Koşarak üst katlara çıkıyorum ve "İtfaiyeci bana 'Binayı hemen terk edin, çünkü yanıyor' dedi" diyorum. Mesajı doğru bir şekilde ilettim mi? Evet. Sözlerim itfaiyecinin sözlerinin bire bir aynısı mıydı? Hayır, fakat mesajın amacı doğru olarak aktarıldı. Haberci kusurlu olsa da, mesaj anlaşıldı. Dolayısıyla, aynı olayları anlatan, kimi zaman ise bu olaylara dair daha fazla ayrıntı veren ve farklı sözcükler kullanarak yazan dört müjde yazarı da mesajı değiştirmez. Aynı şekilde, gramerdeki ve imlâdaki küçük değişiklikler de mesajı değiştirmez. Vahyi bu şekilde doğru bir biçimde anladıktan sonra, Kutsal Kitap'ın mesajına itimat edebiliriz.

Meselenin sonucu nedir? Kutsal Kitap eski zamanlardan kalma en yaygın olarak çoğaltılmış ve en iyi korunmuş belgedir. İmlâda, sözcük sıralamasında, eklenen sözcüklerde veya düzeltilen gramerdeki küçük değişkenliklerin tümü, çok sayıdaki elyazması ve yapılan alıntılar birbiriyle karşılaştırılarak belirlenebilir. Kutsal yazıların mesajı, öğretileri ve içerdikleri gerçek değişmez. Kitaplar güvenilirdir. Mukaddes yazılar hakkında iftiralara inanarak Şeytan'ın sizi ahir zaman hakkında bilmeniz gerekenleri öğrenmekten alıkoymasına izin vermeyin. Kutsal Kitap'a inanın. Mesaj Allah'tandır. O, kurtuluş yolunu bilebilmeniz için bunu korumuştur.

Önce şunu bilin ki, Kutsal Yazıların hiçbir peygamberliği özel yorumdan

gelmemiştir; ama Allah'ın kutsal adamları, Kutsal Ruh tarafından yöneltilmiş olarak konuşular. 2. Petrus 1:20, 21.[\[1\]](#)

[\[1\]](#) Kutsal İncil çevirisi, Lütuf Yayıncılık.